

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. XXI. Gravissimos dolores patitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

tempus esset, jam moniturum: fortassis inde volens inferre, quòd tunc eum in manibus Medici spiritualis constitutum visuri essent, sacro Viatico communiendum. Sed tandem Obedientiæ se submittens, contentissimus ad omnia fuit, quæcunque tunc disponebantur.

CAPUT XXI.

Gravissimos dolores patitur.

AD innumeras gratias à Divina pietate huic humillimo & fidelissimo suo famulo concessas videbatur etiam adjungenda gratia Martyrii ab ipso tam ardentè desiderati, ut ob defectum Tyrannorum ipsemet durus semper ac sævus in corpus proprium multiplici afflictione, pluribusque tormentis extiterit. Verum ut & hujus coronæ aliquousque in Cælo particeps fieret, benignissimus Servator noster permisit, ut tanquam amicus suus amarum infirmitatis longè gravioris, quàm homo quispiam tolerare possit, hauriret calicem, Divinâ indubiè gratia ad-

jutus ad id perpetiendum, cui cæteroquinatura ferendo minimè esset.

Comparuit itaque Medicus, qui Albertum vehementissima febris conflictantem, nec non genuum alterò igni sacro correptum, qui dein per totum corpus sedulataverat, invenit: ad hæc virium robore adeò destitutum comperit, ut nemo dubitaverit, quin sub ipsa etiam medicamentorum applicatione defecturus esset, ut proin nonnisi cordialia pharmaca, nec non certæ unctiones in genu adhibendæ fuerint: quæ omnia libens volens acceptavit admiratus tamen, quòd in prolonganda exanguì vilissimòque corpusculo vitâ, quod nonnisi impedimento est animæ, quominus Divinis contemplationibus vacare, desideratissimòque Sponsi sui amplexu frui possit, tanta adhiberetur industria. Erat sanè ipse adeò suo corpori infensus, ut aliquando, multis tamen antè annis, inflammatione adeò vehementi caput occupante, ut de eius vitâ desperatum fuerit, omnibus fortè quieti indulgentibus, ipse spiritui carnem sub-

ju-

jugans, eam è lecto illata vi protraxerit, ac genua nudæ humo infigens coram Crucifixi imagine in oratione longissimâ detinuerit: in hoc corporis situ ubi Medicus eum offendit, tantopere fuit obstupefactus, quòd in gravi illo ac violento morbo se regere posset, ut tandem quid aliud inde concluderet, prorsus ignarus exclamaverit, quòd Divina manus eum fulciret, cùm id naturæ viribus possibile non esset.

Sed ad lectum regrediamur, in quo ipsum reliquimus, adeò acerbè à doloribus habitum, ut clarissimum Christianæ patientiæ testimonium præbuerit, quippe nonnisi in Psalmis decantandis aliisque precibus fundendis occupatus. Hinc si quispiam ipsius misertus ex eo percontaretur, ubinam & quàm graviter doleret, illicò instar alterius Jobi respondebat: *Sit Nomen Domini benedictum, melius, ac me-reor, mihi esse sentio.*

At quid dico? Non solùm hæc tormenta tantum efficere nequibant, ut Albertum in sufferendo patienter illorum acerbita-

tem dolorum debilitarent, & ab oratione vocali impedirent, ut ne vires quidem haberint eum in rebus etiam accidentariis non tamen alienis à DEI amicis immutandi, nec enim ab his abest decorum eminenti eorum statui conveniens: siquidem quoties invisebatur, licet vix quidquam spiritus ipsi superesset, caput detegebat, sique invisens esset Sacerdos, ultimus, qui regeret, esse volebat: adeò nimirum DEI Sacerdotes venerabatur. Si verò coram aliis se detegebat, cujusvis respectum certo modo observare videbatur. Ne autem invisentes se aliquod è frigore incommodum subirent, brevè his ac similibus verbis suaviter expediebat: *DEUM pro me orate, &, quæso, vos ad focum calefacite*: nec id ipsum repetere desinebat, donec eos ad focum se conferre videret: tum mox Divinum officium, sive preces ac Psalmos per visitationem interruptos resumebat.

Certè eorum in animis admirationem ciebat, & commiserationem, qui, quantos dolores, quantave subiret tormenta, cernebant, dum interim nec gemitum

ipse

ipse emitteret, nec questibus auras imple-
ret, ut subinde homines non ex lapide
concreti, sed carne macerati factitare so-
lent, sed instar æreæ alicujus statuæ nec
minimum doloris signum edebat, nisi
quod interdum interroganti Medico, vel
ungenti se reponeret, sentire se quidem
dolores admodum vehementes, illis ta-
men nullo modo similes, quos noster Ser-
uator in sua Passione fuisset perpeßus: &
nihilominus tam atroces erant dolores,
ut cum lecti operimentum corpori in-
cumbens sufferre nequiret, aliquot vir-
gas tam oblongas, tamque solidas præbe-
ri sibi curaverit, quantum ad tegmen al-
tius attollendum sufficiebat: interim in
quem id finem faceret nemini, nisi soli
Priori, id scire cupienti dicebat.

In hoc statu dum erat tota die Domini-
câ, & duabus feriis inequentibus, in qui-
bus vis morbi gravior invaluerat, nun-
quam a Divino officio, ac consuetis ora-
tionibus Psalmisque recitandis cessabat,
nisi fuisset ab se invisentibus impeditus:
in quibus visitationibus id duntaxat ani-

N 5

mo

mo volvebat, quî citò ab illis expedire se
posset, idque stimulante sic eum charitate
tum erga proximum, ne ab asperrimo illo
frigore damnum ipsi accerferetur, tum
erga seipsum, ut hac ratione melius cum
amantissimo suo JESU versaretur, & cum
Divina eius Majestate de maximi mo-
menti negotio, quod propriam respicie-
bat animam, pertractaret. Ea ipsa nihil-
ominùs inductus charitate, se invisenti-
bus, cujusvis conditioni conformiter, qua-
si alicujus testamenti locò, quoddam salu-
tis monitum dabat: tunc verò tam effi-
caciter, tamque suaviter loquebatur, ut
uberes audientium ex oculis lacrymæ
profluerent, quemadmodum duo juvenes
ad ipsum à piis Matronis ablegati earum
nomine invisendum experti sunt, qui dul-
cedine, & efficaciâ sanctorum eius docu-
mentorum emolliti ubertim in lacrymas
proruperunt, nec ob crebros singultus
supremum vale ipsi dicere po-
tuerunt.